

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRĂREA NR. 114
din 27.02.2008

Dosar nr: 805/2007, la care s-a conexas **Dosarul 20/2008**

Petiția nr: 19.422/18.12.2007

Petent: M D. S

Reclamat: Ministerul Apărării

Obiect: nerecunoașterea perioadei în care a fost angajat civil al Ministerului Apărării Naționale ca fiind similară cu cea a cadrelor militare, neacordarea pensiei militare.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. M D. S

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Apărării, Str. Izvor nr. 13, sector 5, București

I.2.2. Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, Str. Latină nr. 8, sector 2, București

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin **Petiția nr. 19.422/18.12.2007**, arată că nu i se recunoaște perioada în care a fost angajat civil al Ministerului Apărării Naționale ca fiind similară cu cea a cadrelor militare.

Ulterior, prin **Petiția nr. 1.861/29.01.2008** invocă faptul că nu beneficiază de pensie militară.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră că este discriminat întrucât perioada în care a fost angajat civil al Ministerului Apărării Naționale nu i se recunoaște ca fiind similară cu cea a cadrelor militare, totodată solicită acordarea pensiei militare.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 29.01.2008.

La audierile din 29.01.2008 s-a prezentat petentul și reprezentantul Ministerului Apărării.

La dosar au depus puncte de vedere Ministerul Apărării (**Adresa nr. DL 117/14.02.2008**, semnată de C. Z șeful Direcției Legislație și Asistență Juridică, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu nr. **2.728/14.02.2008**) și Casa Națională de Pensii (**Adresa nr. 39/22.01.2008**, semnată de D P director, înregistrată la CNCD cu nr. 1.804/25.01.2008).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, plutonier major în rezervă, prin petiția inițială, arată că s-a născut la data de 25.05.1949. La data de 01.09.1975 a fost angajat permanent ca personal muncitor civil în funcția de șef depozit la UM 02453 București și UM 02425 București. Din 24.12.1983 până la data de 30.09.1996 (data trecerii în rezervă) a fost subofițer, având funcția de șef depozit.

Solicită eliberarea unei adeverințe în care să se precizeze toate perioadele ce se încadrează în condiții de muncă deosebite, speciale și alte condiții în urma activităților specifice regimului cazon desfășurate în calitate de personal muncitor civil în condiții similare cadrelor militare.

Ulterior, prin completare, petentul a solicitat, față de cele arătate anterior, acordarea pensiei militare, având în vedere activitatea cu specific militar desfășurat de la data de 01.09.1975 pînă la data de 30.09.1996.

Invocă prevederile **Legii nr. 164/2001** (art. 16).

Anexează documente în susținerea cauzei.

Casa Națională de Pensii, prin **Adresa nr. 39/22.01.2008**, invocă excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că Ministerul Apărării Naționale are competența soluționării cererii petentului.

Ministerul Apărării, prin **Adresa nr. DL 117/14.02.2008**, arată că după anul 1989, sistemul de încadrare în grupe de muncă a fost reglementat printr-un ordin al ministrului muncii și protecției sociale, care stabilește că perioada lucrată după data de 18.03.1969 se încadrează în grupele I și II. Personalul civil din Ministerul Apărării Naționale beneficiază de grupa de muncă aprobată pentru cadrele militare cu condiția ca aceste locuri de muncă sau activități să fie precizate de

Decretul nr. 247/1977. Funcția de șef depozit încadrată de un cadru militar nu era prevăzută ca fiind încadrată în grupa I sau II de muncă. Prin urmare petentul nu poate beneficia de încadrare în grupa I sau II de muncă pentru perioada 1975-1983.

Prevederile **Legii nr. 164/2001**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se pot aplica doar persoanelor care aveau calitatea de pensionar militar la data intrării în vigoare a legii, iar petentul nu avea această calitate, întrucât trecerea sa în rezervă în anul 1996 s-a făcut fără drept de pensie.

În procedură de promulgare se află o lege adoptată de Parlamentul României, prin care **Legea nr. 164/2001** va fi aplicabilă și petentului, cu condiția ca funcția/activitatea îndeplinită de petent, respectiv șef depozit să se regăsească printre locurile de muncă și activitățile enumerate în **Anexa nr. 1 la H.G. nr. 1.294/2001**.

Referitor la solicitarea petentului pentru a i se acorda pensie militară de stat având în vedere faptul că are o vechime efectivă ca militar 14 ani și o lună, reclamatul arată că, în conformitate cu prevederile legale, această pensie se poate acorda numai persoanelor care au o vechime în serviciul militar de cel puțin 15 ani și au împlinit vârsta de 55 de ani. Petentul nu îndeplinește nici una nici aceste condiții cumulative cerute de lege.

Solicită respingerea petiției ca fiind lipsită de probe.

Invocă **Ordinul nr. 50/1990** (pct. 13 și 75), **Decretul nr. 247/1977**, **H.G. nr. 1.294/2001**, **Legea nr. 164/2001** (art. 9 alin. 5, art. 15, art. 20 alin. 1 și 2, art. 20¹).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul a fost angajat civil la o unitate militară în perioada 01.09.1975 - 24.12.1983, după care, până la data de 30.09.1996 (data trecerii în rezervă), a fost subofițer, având funcția de șef depozit.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, are următoarele prevederi relevante:

„Art. 2

(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

[...]

(4) *Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intra sub incidența legii penale.*

Colegiul Director a reținut că în acordarea drepturilor solicitate de petent, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale nu are competențe.

În fond, Colegiul Director a reținut jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**. Curtea a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi

discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Aplicând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia statele dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate, Colegiul director constată că persoanele angajate ca civili la unitățile militare și subofițerii și ofițerii de armată nu se află în situație comparabilă. Astfel, ceea ce privește primul capăt de cerere, privind nerecunoașterea perioadei în care petentul a fost angajat civil al Ministerului Apărării Naționale ca fiind similară cu cea a cadrelor militare, nu se poate reține existența unei fapte de discriminare.

Ceea ce privește al doilea capăt de cerere, solicitarea petentului pentru a i se acorda pensie militară de stat având în vedere faptul că are o vechime efectivă ca militar 14 ani și o lună, Colegiul director constată că petentul nu întrunește condițiile cumulative cerute de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se constată lipsa calității procesuale pasive a Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale;
2. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 27.02.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

